

Nr 290.

Av herrar **Anderson** i Saxtorp och **Lindgren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 150, angående anslag för bekämpande av arbetslösheten samt lindrande av nöd.

Kungl. Maj:t har i proposition nr 150 föreslagit riksdagen att för bekämpande av arbetslösheten och lindrande av nöd i huvudsaklig överensstämmelse med där angivna grunder på tilläggsstat för år 1921 anvisa ett förslagsanslag, högst, 11 miljoner kronor.

I huvudsak synes det där framställda förslaget rörande medlens användning vara avfattat i anslutning till den plan, som framlagts av arbetslöshetskommissionen och socialstyrelsen i deras gemensamt avgivna betänkande. I detta betänkande beräkna dessa myndigheter ej blott medel för anordnande av nödhjälpsarbeten utan även kostnader för *understöd* till arbetslösa. Till sistnämnda ändamål beräknas för tiden den 1 april 1921 till den 1 januari 1922 åtgå, dels till direkt understöd åt arbetslösa ett belopp av 5,5 miljoner kronor, dels till hyresbidrag ett belopp av omkring 2 miljoner kronor.

Utöver den understödsverksamhet, som alltså förordats av arbetslöshetskommissionen och socialstyrelsen, har emellertid departementschefen ansett sig böra föreslå ytterligare en form av dylik verksamhet. Departementschefen har nämligen ställt sig på den ståndpunkten, att de dyrtidsunderstöd, som framkallades av de under världskriget rådande utomordentliga förhållandena, till viss omfattning alltjämt böra utgå. Om storleken av det belopp, som av honom avses för detta ändamål, meddelas emellertid icke i propositionen någon närmare upplysning.

Mot användande av *statsmedel*, på sätt i propositionen föreslås, till utdelande av understöd, kunna enligt vår mening tungt vägande skäl anföras. Redan ur psykologisk synpunkt måste det anses vara mera gagne-

ligt, att medel anslås till beredande av arbete än till understöd. Härtill kommer, att erfarenheten givit vid handen, att utbetalande av statsmedel till kommunerna såsom bidrag till understödsverksamhet i många fall visat sig medföra, att medlen använts på ett sätt, som varit mindre välbetänt och ej överensstämt med grunderna för en sund folkhushållning. Den principen synes därför böra iakttagas, att direkta understöd till verkligt nödlidande böra lämnas av vederbörande kommun och att däremot staten i detta fall ej bör bidraga.

För vår del anse vi därför, att det belopp å sammanlagt 7,5 miljoner kronor, som arbetslöshetskommissionen och socialstyrelsen beräknat för direkta understöd och hyresbidrag, lämpligare kunde användas på det sätt, att omkring två tredjedelar därav användas till statsbidrag för väganläggningar och omkring en tredjedel till vattenavledningar. En motsvarande fördelning på dessa båda ändamål synes även böra äga rum med avseende å de medel, som departementschefen till icke angivet belopp avsett att använda till dyrtidsunderstöd.

Anslag till de arbeten, som här angivits, synes böra fördelas efter rättvisa grunder mellan samtliga län.

Med stöd av vad vi sålunda anfört få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådana ändrade grunder för användande av de medel, som begäras i den kungl. propositionen nr 150 och där avses till direkta understöd, hyresbidrag och dyrtidsbidrag, att dessa medel i stället skola användas till anordnande av nödhjälpsarbeten i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som i denna motion angivits.

Stockholm den 2 april 1921.

Arvid Anderson.

And. Lindgren.